

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-05-87-A
Datum: 16. februar 2010.
Original: engleski

PRED ŽALBENIM VEĆEM

U sastavu: sudija Liu Daqun, predsjedavajući
sudija Mehmet Güney
sudija Fausto Pocar
sudija Andréia Vaz
sudija Theodor Meron

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 16. februara 2010.

TUŽILAC

protiv

**NIKOLE ŠAINOVIĆA
DRAGOLJUBA OJDANIĆA
NEBOJŠE PAVKOVIĆA
VLADIMIRA LAZAREVIĆA
SRETENA LUKIĆA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU VLASTIMIRA ĐORĐEVIĆA ZA PRISTUP
TRANSKRIPTIMA, DOKAZNIM PREDMETIMA I DOKUMENTIMA**

Tužilaštvo:

g. Peter Kremer, QC

Obrana:

g. Toma Fila i g. Vladimir Petrović za Nikolu Šainovića
g. Tomislav Višnjić i g. Peter Robinson za Dragoljuba Ojdanića
g. John Ackerman i g. Aleksandar Aleksić za Nebojšu Pavkovića
g. Mihajlo Bakrač i g. Đuro Čepić za Vladimira Lazarevića
g. Branko Lukić i g. Dragan Ivetić za Sretena Lukića

Tužilaštvo:

g. Chester Stamp
gđa Daniela Kravetz

Obrana optuženog Vlastimira Đorđevića

g. Dragoljub Đorđević
g. Veljko Đurđić

1. Žalbeno veće Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno veće, odnosno Međunarodni sud) rešava po "Zahtevu Vlastimira Đorđevića za pristup transkriptima, dokaznim predmetima i dokumentima", koji su branioci Vlastimira Đorđevića (dalje u tekstu: Đorđević) podneli 29. decembra 2009. godine (dalje u tekstu: Zahtev). Tužilaštvo je na Zahtev odgovorilo 8. januara 2010. godine.¹ Đorđević nije podneo repliku.

I. KONTEKST

2. Dana 26. juna 2006. godine Pretresno veće III (dalje u tekstu: Pretresno veće) izdvojilo je predmet protiv Đorđevića iz postupka u predmetu *Milutinović i drugi* jer on nije bio dostupan radi suđenja.² Đorđevićovo suđenje počelo je 27. januara 2009. godine i još uvek je u toku.

3. Tokom postupka u predmetu *Milutinović i drugi*, Pretresno veće je donelo niz odluka kojima je Đorđeviću odobren pristup poverljivim transkriptima i drugim dokumentima, izuzev poverljivog *ex parte* materijala i eventualnih informacija koje podležu pravilu 70 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), osim uz odobrenje relevantnog davaoca tog materijala.³

¹ Odgovor tužilaštva na Zahtev Vlastimira Đorđevića za pristup transkriptima, dokaznim predmetima i dokumentima, 8. januar 2010. godine (dalje u tekstu: Odgovor). Žalbeno veće napominje da Nikola Šainović (dalje u tekstu: Šainović), Dragoljub Ojdanić (dalje u tekstu: Ojdanić), Nebojša Pavković (dalje u tekstu: Pavković), Vladimir Lazarević (dalje u tekstu: Lazarević) i Sreten Lukić (dalje u tekstu: Lukić) (dalje u tekstu, zajedno: odbrana u predmetu *Šainović i drugi*) nisu odgovorili na Zahtev.

² *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-PT, Nalog kojim se zamenjuje Treća izmenjena spojena optužnica i Vlastimir Đorđević izdvaja iz suđenja, 26. jun 2006. godine. Đorđević je prvobitno zajedno s Milanom Milutinovićem, Šainovićem, Ojdanićem, Pavkovićem, Lazarevićem i Lukićem optužen za učešće u udruženom zločinačkom poduhvatu (dalje u tekstu: UZP) čiji je cilj, između ostalog, bio proterivanje znatnog dela albanskog stanovništva s teritorije pokrajine Kosovo u nastojanju da se obezbedi srpska kontrola nad tom pokrajinom. V. takođe *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih* i *Tužilac protiv Nebojše Pavkovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-PT, Odluka po zahtevu tužilaštva za spajanje predmeta, 12. jul 2005. godine.

³ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Đorđevićevom zahtevu za pristup dokumentima iz predmeta *Milutinović i drugi*, 21. novembar 2007. godine; *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Đorđevićevom zahtevu za pristup materijalima iz predmeta *Milutinović i drugi*, 9. jul 2008. godine; *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Đorđevićevom zahtevu za pristup materijalima iz predmeta *Milutinović i drugi*, 9. septembar 2008. godine.

4. Dana 26. februara 2009. godine Pretresno veće je donelo presudu u predmetu *Milutinović i drugi* (dalje u tekstu: Prvostepena presuda), kojom je Milana Milutinovića oslobodilo svih optužbi.⁴ Šainović, Pavković i Lukić su osuđeni za deportaciju, prisilno premeštanje, ubistvo i progon kao zločine protiv čovečnosti i ubistvo kao kršenje zakona i običaja ratovanja, na osnovu članova 5(d), 5(i), 5(a), 5(h), 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut), i izrečena im je kazna zatvora u trajanju od po 22 godina.⁵ Ojdanić i Lazarević su osuđeni za deportaciju i prisilno premeštanje kao zločine protiv čovečnosti, na osnovu članova 5(d), 5(i) i 7(1) Statuta, i obojici je izrečena kazna zatvora u trajanju od 15 godina.⁶

5. Na Prvostepenu presudu uloženo je šest žalbi.⁷ Pretresno veće u predmetu *Dorđević* je usled toga, 10. juna 2009. godine, odbrani u predmetu *Šainović i drugi* odobrilo da sada i ubuduće ima pristup poverljivim transkriptima, dokaznim predmetima i dokumentarnim dokazima iz suđenja u predmetu *Dorđević*, izuzev poverljivog i *ex parte* materijala i eventualnih informacija na osnovu pravila 70 Pravilnika, osim uz odobrenje relevantnog davaoca tog materijala.⁸

II. ARGUMENTACIJA

6. Dorđević u Zahtevu traži pristup poverljivim materijalima iz ovog predmeta, uključujući sve poverljive transkripte, dokumente i dokazni materijal,⁹ i traži da Žalbena veće naloži da se identifikuje i obelodani sav dosadašnji poverljivi materijal u ovom

⁴ Prvostepena presuda, Tom 3, par. 1207.

⁵ Prvostepena presuda, Tom 3, par. 1208, 1210, 1212.

⁶ Prvostepena presuda, Tom 3, par. 1209, 1211.

⁷ Podnesci odbrane: Najava žalbe, 27. maj 2009. godine (dostavio branilac Nikole Šainovića); Druga izmenjena Najava žalbe generala Ojdanića, 16. oktobar 2009. godine (zavedena kao Dodatak C Zahtevu generala Ojdanića da izmeni svoju Izmenjenu najavu žalbe od 29. jula 2009. godine, 16. oktobar 2009. godine); Najava žalbe odbrane Vladimira Lazarevića, 27. maj 2009. godine (poverljivo), i podnesak odbrane: Ukidanje poverljivog statusa za Najavu žalbe, 29. maj 2009. godine; Najava žalbe na Presudu od 26. februara 2009. godine, 29. septembar 2009. godine (dostavio branilac Nebojše Pavkovića kao Dodatak A Podnesku generala Pavkovića: Izmenjena najava žalbe, 29. septembar 2009. godine); Najava žalbe Sretena Lukića na Presudu i Zahtev za odobrenje da prekorači broj stranica, 27. maj 2009. godine; Najava žalbe tužilaštva, 27. maj 2009. godine.

⁸ *Tužilac protiv Vlastimira Dorđevića*, predmet br. IT-05-87/1-T, Odluka po zahtevu odbrane za pristup transkriptima, dokaznim predmetima i dokumentima u predmetu *Dorđević*, 10. jun 2009. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Dorđević*).

⁹ Zahtev, par. 5.

predmetu. On dalje traži da takav nalog ostane na snazi do okončanja ovog predmeta ili postupka u predmetu *Dorđević*, zavisno od toga koji se prvi okonča.¹⁰

7. Dorđević tvrdi da su ti materijali “neophodni za ostvarenje [njegovog] prava na pravično i ekspeditivno suđenje i adekvatne resurse za pripremu njegove odbrane”, s obzirom na to da između ova dva predmeta postoji dovoljan neksus.¹¹ On ističe blisku korelaciju između njegovog i ovog predmeta i napominje da ti predmeti imaju zajedničku bazu zločina i iste navode o učešću u UZP.¹² Uz to, on navodi da je, na osnovu pomenutog preklapanja ovih predmeta, Pretresno veće u predmetu *Dorđević* odlučilo da odbrani u predmetu *Šainović i drugi* odobri pristup poverljivom materijalu u predmetu *Dorđević*.¹³ On tvrdi da takav pristup treba da bude recipročan.¹⁴ Dorđević se obavezuje da će sav poverljivi materijal iz spisa predmeta tretirati kao poverljiv i da će se pridržavati eventualnih dodatnih zaštitnih mera koje odredi Žalbeno veće.¹⁵

8. Tužilaštvo se u Odgovoru ne protivi tome da se Dorđeviću odobri pristup svim materijalima u ovom predmetu koji su klasifikovani kao *inter partes* i poverljivi, ali tvrdi da pristup materijalu na osnovu pravila 70 treba odobriti samo uz saglasnost davaoca materijala.¹⁶ Tužilaštvo dalje napominje da se čini da Dorđević ne traži pristup poverljivim *ex parte* materijalima i da ne nastoji da pokaže da je zadovoljen viši kriterijum koji se traži za obelodanjivanje poverljivog i *ex parte* materijala. Na osnovu toga, tvrdi tužilaštvo, Zahtev treba odbiti kad je reč o *ex parte* materijalima.¹⁷ Naposletku, tužilaštvo nije zauzelo nikakav stav o tome da li Dorđeviću treba odobriti pristup poverljivom materijalu sadržanom u molbama za privremeno puštanje na slobodu.¹⁸

III. MERODAVNO PRAVO

¹⁰ *Ibid.*, par. 5.

¹¹ *Ibid.*, par. 6.

¹² *Ibid.*

¹³ *Ibid.*

¹⁴ *Ibid.*, par. 7.

¹⁵ *Ibid.*, par. 8.

¹⁶ Odgovor, par. 10.

¹⁷ *Ibid.*, par. 8.

¹⁸ *Ibid.*, par. 3.

9. Žalbeno veće podseća da strana u postupku uvek ima pravo da traži materijal iz bilo kojeg izvora, uključujući iz drugih predmeta koje rešava Međunarodni sud, koji joj može biti od pomoći za pripremu teze, pod uslovom da identifikuje ili opiše opštu prirodu traženog materijala i pokaže legitimnu forenzičku svrhu takvog pristupa.¹⁹ Žalbeno veće napominje da se pristup poverljivim materijalima odobrava uvek kada strana koja traži pristup pokaže da joj taj materijal može suštinski pomoći u njenom predmetu.²⁰ Pored toga, strana koja podnosi zahtev može da pokaže da je traženi materijal relevantan "tako što će pokazati postojanje nekusa između predmeta podnosioca zahtjeva i predmeta iz kojih potiče traženi materijal, npr. ukoliko ti predmeti proističu iz događaja za koje se navodi da su se desili na istom geografskom području i u isto vrijeme".²¹

10. Žalbeno veće dalje podseća da "ex parte materijal, budući da je višeg stepena poverljivosti, po svojoj prirodi sadrži informacije koje nisu objelodanjene *inter partes* zbog bezbjednosnih interesa neke države, drugih javnih interesa ili privatnih interesa

¹⁹ *Tužilac protiv Rasima Delića*, predmet br. IT-04-83-A, Odluka po zahtjevu Radovana Karadžića za pristup poverljivim materijalima u predmetu protiv Rasima Delića, 19. maj 2009. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Delić*), par. 7; *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/1-A, Odluka po zahtjevu Radovana Karadžića da mu se dozvoli pristup poverljivom materijalu iz predmeta *Dragomir Milošević*, 19. maj 2009. godine, par. 7 (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milošević* od 19. maja 2009. godine); *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/1-A, Odluka po zahtjevu Momčila Perišića za pristup poverljivom materijalu u predmetu *Dragomir Milošević*, 27. april 2009. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milošević* od 27. aprila 2009. godine), par. 4; *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i Veselina Šljivančanina*, predmet br. IT-95-13/1-A, Odluka po zahtjevu Veselina Šljivančanina za pristup poverljivom materijalu u predmetu *Kordić i Čerkez*, 22. april 2008. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Šljivančanin*), par. 7; *Tužilac protiv Milana Martića*, predmet br. IT-95-1 1-A, Odluka po zahtjevu Jovice Stanišića za pristup poverljivom svedočenju i dokaznim premetima u predmetu *Martić*, na osnovu pravila 75(G)(i), 22. februar 2008. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Martić*), par. 9; *Tužilac protiv Momčila Krajišnika*, predmet br. IT-00-39-A, Odluka po zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim poverljivim materijalima u predmetu *Krajišnik*, 21. februar 2007. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Krajišnik*), str. 4.

²⁰ Odluka u predmetu *Delić*, par. 7; Odluka u predmetu *Milošević* od 27. aprila 2009. godine, par. 5; Odluka u predmetu *Šljivančanin*, par. 7; Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 4; *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po zahtjevima za pristup poverljivom materijalu, 16. novembar 2005. godine, par. 8; *Tužilac protiv Tihomira Blaškića*, predmet br. IT-95-14-A, Odluka po zahtjevu žalilaca Darija Kordića i Marija Čerkeza za pomoć Žalbenog vijeća u dobivanju pristupa žalbenim podnescima i nejavnim postpretresnim podnescima i transkriptima pretresa u predmetu *Tužilac protiv Blaškića*, 16. maj 2002. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Blaškić*), par. 14.

²¹ Odluka u predmetu *Delić*, par. 7. V. takođe Odluka u predmetu *Milošević* od 27. aprila 2009. godine, par. 5; Odluka u predmetu *Šljivančanin*, par. 7; Odluka u predmetu *Martić*, par. 9; Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 4; *Tužilac protiv Darija Kordića i Maria Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-A, Odluka po zahtjevu Hadžihasanovića, Alagića i Kubure za pristup poverljivom propratnom materijalu, transkriptima i dokaznim predmetima u predmetu *Kordić i Čerkez*, 23. januar 2003. godine, str. 4; Odluka u predmetu *Blaškić*, par. 15.

neke osobe ili institucije”²² i da, shodno tome, “strana u čije je ime odobren *ex parte* status uživa zaštićeni stepen pouzdanja da *ex parte* materijal neće biti objelodanjen”.²³

IV. DISKUSIJA

11. Što se tiče prvog kriterijuma za dobijanje pristupa poverljivom materijalu, Žalbeno veće podseća da se on “ne smatra posebno složenim”,²⁴ ali da je “strana koja traži pristup dužna da izbjegne 'da na nedozvoljeni način pokuša doći do materijala’”.²⁵ Iako se može učiniti da je Đorđevićev zahtev za pristup preobiman, naročito u meri u kojoj se odnosi na sve poverljive “dokumente (konkretno, između ostalog, podneske)”,²⁶ Žalbeno veće smatra da postoje “dobri izgledi” da će on moći bolje da razume i da upotrebi poverljivi dokazni materijal (koji je predodčen ili uvršten u spis) u ovom predmetu ako takođe bude imao pristup dokumentima, podnescima, odlukama i transkriptima pretresa vezanim za taj materijal.²⁷ Shodno tome, Žalbeno veće se uverilo da je Đorđević u dovoljnoj meri identifikovao poverljivi materijal kojem traži da dobije pristup u ovom predmetu, naime, “sve poverljive transkripte, dokumente (konkretno, između ostalog, podneske) i dokazni materijal (naročito onaj koji je podnet u skladu s pravilom 115 MKSJ)”.²⁸

12. Ocenjujući da li je pokazana legitimna forenzička svrha, Žalbeno veće podseća da je Pretresno veće u predmetu *Đorđević* u svojoj odluci o pristupu poverljivom materijalu konstatovalo sledeće:

²² *Tužilac protiv Miroslava Bralo*, predmet br. IT-95-17-A, Odluka po zahtjevima za pristup *ex parte* dijelovima žalbenog spisa i za objelodanjivanje materijala koji sadrži olakšavajuće faktore, 30. avgust 2006. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Bralo*), par. 17. V. takođe *Tužilac protiv Blagoja Simića*, predmet br. IT-95-9-A, Odluka po zahtjevu odbrane Franka Simatovića za pristup transkriptima, dokaznim predmetima, dokumentarnim dokazima i podnescima strana u predmetu *Simić i drugi*, 13. april 2005. godine (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Simić*), str. 4.

²³ Odluka u predmetu *Bralo*, par. 17. V. takođe Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 5; Odluka u predmetu *Simić*, str. 4.

²⁴ Odluka u predmetu *Milošević* od 19. maja 2009. godine, par. 9 (citati iz teksta izostavljeni).

²⁵ *Ibid.*, par. 11 (citati iz teksta izostavljeni).

²⁶ Zahtev, par. 5.

²⁷ Odluka u predmetu *Milošević* od 19. maja 2009. godine, par. 11, gde se upućuje na *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po zahtjevu Radivoja Miletića za pristup poverljivim informacijama, 9. septembar 2005. godine, str. 4.

²⁸ Zahtev, par. 5.

Optužnica u predmetu *Đorđević* i optužnica u predmetu *Milutinović i drugi* odnose se na iste događaje, naime, na zločine protiv čovečnosti (deportaciju, druga nehumana dela, ubistvo i progone na političkoj, rasnoj i verskoj osnovi) i kršenja zakona ili običaja ratovanja (ubistvo) koji su se navodno odigrali tokom istog perioda i u istim opštinama na Kosovu. Pored toga, u optužnicama u oba predmeta navodi se da se zločini za koje se terete podnosioci zahteva i Vlastimir Đorđević počinjeni tokom iste transakcije, pošto se navodi da su Vlastimir Đorđević i podnosioci zahteva u istom UZP, čiji cilj je, između ostalog, bio proterivanje znatnog dela albanskog stanovništva s teritorije pokrajine Kosovo u nastojanju da se obezbedi srpska kontrola nad tom pokrajinom.²⁹

Žalbeno veće smatra da te konstatacije važe i za razmatranje Zahteva. Pored toga, Žalbeno veće napominje da tužilaštvo nije osporilo postojanje nekusa između ova dva predmeta.³⁰

13. U svetlu tih faktora, Žalbeno veće smatra da između predmeta *Đorđević* i ovog predmeta postoji dovoljan činjenični neksus i da on opravdava da se Đorđeviću odobri pristup poverljivim *inter partes* dokumentima, uključujući podneske, dokazne predmete i predloženi dokazni materijal, kao i transkriptima s delimično zatvorenih i zatvorenih sednica u ovom predmetu.

14. Žalbeno veće dalje smatra da je u ovom konkretnom predmetu primereno naložiti da se obelodanjivanje ubuduće nastavi sve do datuma kad se okonča ovaj predmet, ili predmet *Đorđević*, koji god se okonča ranije.

15. Što se tiče *ex parte* poverljivog materijala, Žalbeno veće primećuje da Đorđević jeste identifikovao opštu prirodu traženog materijala, ali da nije eksplicitno tražio pristup *ex parte* poverljivom materijalu u ovom predmetu i nije nastojao da zadovolji kriterijum koji važi za pristup takvom materijalu. Iz tog razloga, Žalbeno veće smatra da u ovoj fazi nije opravdano Đorđeviću odobriti pristup bilo kojem *ex parte* poverljivom materijalu.

16. Pošto odbrana u predmetu *Šainović i drugi* nije iznela nikakve argumente, Žalbeno veće smatra da poverljivi podnesci i odluke vezane za zahteve za privremeno puštanje na slobodu i druga zdravstvena pitanja sadrže lične informacije odgovarajućih žalilaca i da je malo verovatno da će oni doprineti Đorđevićevoj tezi. Shodno tome i u

²⁹ Odluka u predmetu *Đorđević*, par. 22.

³⁰ V. gore, par. 8.

skladu s argumentima žalilaca kojih se to tiče, Žalbena veće odbija da Đorđeviću odobri pristup poverljivim informacijama vezanim za materijal, uključujući podneske i odluke, vezan za odluke po molbama za privremeno puštanje na slobodu ili druga zdravstvena pitanja u ovom predmetu. S tim u vezi, Žalbena veće podstiče strane u postupku da identifikuju takav materijal, kako je opisano dole u tekstu.³¹

17. U svetlu gorenavedenog, Žalbena veće Đorđeviću sada i ubuduće odobrava pristup identifikovanim *inter partes* poverljivim materijalima, u skladu s uslovima pristupa opisanim dole u tekstu.

V. USLOVI PRISTUPA

A. Pravilo 70

18. Prema pravilu 70(B) Pravilnika, informaciju “koja mu je data u poverenju i koja je korišćena samo za dobijanje novih dokaza [...] tužilac neće obelodaniti bez pristanka lica ili tela koje je pružilo početnu informaciju”. Isto ograničenje može se primeniti i na informacije u posedu odbrane shodno pravilu 70(F) Pravilnika. Žalbena veće je ranije zauzelo stav da, kad se radi o zahtevima za pristup poverljivom materijalu iz drugih predmeta, materijal iz pravila 70 Pravilnika može biti obelodanjen optuženom u drugom predmetu samo ako davalac tog materijala pristane na takvo obelodanjivanje.³² U skladu s tim, Žalbena veće smatra da sav materijal koji je tužilaštvu dostavljen u skladu s pravilom 70(B) Pravilnika, kao i sav materijal koji je odbrani u predmetu *Šainović i drugi* eventualno dostavljen u skladu s pravilom 70(F) Pravilnika, može biti obelodanjen Đorđeviću samo nakon što davaoci tog materijala daju svoj pristanak za to.

B. Zaštitne mere

19. Žalbena veće napominje da zaštitne mere određene u jednom postupku “ostaju na snazi, *mutatis mutandis*, u svakom drugom postupku pred Međunarodnim sudom”.³³ Ono,

³¹ V. dole, par. 21 i dalje.

³² Odluka u predmetu *Milošević* od 19. maja 2009. godine, par. 15; Odluka u predmetu *Milošević* od 27. aprila 2009. godine, par. 13; Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 5; *Tužilac protiv Stanislava Galića*, predmet br. IT-98-29-A, Odluka po zahtjevu Momčila Perišića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu *Galić*, 16. februar 2006. godine, par. 12.

³³ Pravilo 75(F)(i) Pravilnika.

pored toga, potvrđuje da Žalbena veće, nakon što je odobrilo pristup poverljivom materijalu iz drugog predmeta, potom određuje da li su i koje zaštitne mere neophodne kako bi se “uspostavi[la] ravnoteža između prava strane u postupku na pristup materijalima za pripremu izvođenja njenih dokaza i [radi] garantovanja zaštite i integriteta povjerljivih informacija”.³⁴

20. Žalbena veće konstatuje da bi sve zaštitne mere određene u ovom predmetu trebalo da ostanu na snazi za sav materijal koji se obelodani Đorđeviću. To ne sprečava strane u ovom predmetu da zatraže dodatne zaštitne mere, ako se za to opredele.

VI. DISPOZITIV

21. Iz gorenavedenih razloga, Žalbena veće **DELIMIČNO ODOBRAVA** Zahtev i, pod uslovima navedenim dole u tekstu, odobrava Đorđeviću da sada i ubuduće ima pristup *inter partes* poverljivom materijalu u ovom predmetu, uključujući transkripte delimično zatvorenih i zatvorenih sednica, sve poverljive dokazne predmete, sve *inter partes* poverljive dokumente i podneske i poverljive odluke Žalbenog veća, izuzev materijala na osnovu pravila 70 Pravilnika i svih podnesaka, dokaznih predmeta i transkripata vezanih za zdravstveno stanje optuženih u predmetu *Šainović i drugi*, kao i njihovih molbi za privremeno puštanje na slobodu.

22. Žalbena veće **NALAŽE** tužilaštvu i odbrani u predmetu *Šainović i drugi* sledeće:

- a. da, u roku od 10 radnih dana od datuma ove odluke, za Žalbena veće i Sekretarijat, identifikuje eventualne dokumente ili dokazne predmete koji sadrže materijal dostavljen na osnovu pravila 70 Pravilnika, odnosno da to učine u roku od 10 radnih dana od njegovog uvrštavanja u dokazni spis na osnovu pravila 115 Pravilnika, tokom daljeg postupka;
- b. da od davalaca materijala na osnovu pravila 70 traže odobrenje da taj materijal obelodane Đorđeviću u roku od 15 radnih dana od dana donošenja ove odluke,

³⁴ Odluka u predmetu *Milošević* od 19. maja 2009. godine, par. 16; Odluka u predmetu *Milošević* od 27. aprila 2009. godine, par. 14, i reference na koje se u njoj poziva.

odnosno u roku od 15 radnih dana od njihovog uvrštavanja u dokazni spis na osnovu pravila 115 Pravilnika, tokom daljeg postupka;

- c. da Sekretarijat redovno obaveštavaju o saglasnosti davalaca materijala da se Đorđeviću obelodani materijal na osnovu pravila 70 koji su dobili tužilaštvo i odbrana u predmetu *Šainović i drugi*, u skladu s nalogom (b) gore u tekstu;
 - d. da od Žalbenog veća, po potrebi, zatraže dodatne zaštitne mere ili redakcije u roku od 10 radnih dana od dana donošenja ove odluke odnosno, tamo gde je to primereno, u roku od 10 radnih dana od uvrštavanja u spis dodatnih dokaza na osnovu pravila 115 Pravilnika tokom daljeg postupka.
23. Žalbeno veće **ZAHTEVA** od Sekretarijata:
- a. da materijal dostavljen na osnovu pravila 70 Pravilnika, koji su identifikovali tužilaštvo ili odbrana u predmetu *Šainović i drugi*, ne obelodanjuje sve dok ne stignu odgovori davalaca tog materijala;
 - b. da Đorđeviću, njegovim braniocima i svim angažovanim licima koja rade po uputstvima ili ovlašćenju branilaca, dostavi sav materijal za čije je dalje obelodanjivanje dobijena saglasnost davalaca, po mogućnosti u elektronskom formatu;
 - c. da uskrati materijal za čije su dalje obelodanjivanje davaoci odbili da daju saglasnost;
 - d. ukoliko u roku od 10 radnih dana od datuma donošenja ove odluke, odnosno u roku od 10 radnih dana od njegovog uvrštavanja u dokazni spis tokom daljeg postupka ne budu tražene dodatne zaštitne mere ili redakcije i ukoliko tužilaštvo i odbrana u predmetu *Šainović* u predviđenom roku ne identifikuju materijal dostavljen na osnovu pravila 70, da se Đorđeviću, svim njegovim braniocima i svim angažovanim licima koja rade po uputstvima ili ovlašćenju branilaca, dostavi sav goreopisani *inter partes* poverljivi i zapečaćeni materijal, po mogućnosti u elektronskom formatu;

- e. ukoliko su zatražene dodatne zaštitne mere ili redakcije, da se taj materijal uskrati sve dok Žalbeno veće ne donese odluku po zahtevu.
24. Žalbeno veće **NALAŽE** da za *inter partes* poverljivi materijal koji je dostavio Sekretarijat nastave da važe sve zaštitne mere koje je odredilo Pretresno veće, osim ako je drugačije određeno u ovoj odluci.
25. Žalbeno veće **NALAŽE** da Đorđević, svi njegovi branioci i sva angažovana lica koja po uputstvima ili ovlašćenju branilaca dobiju pristup goreopisanom *inter partes* i poverljivom zapečaćenom materijalu, osim ako im Žalbeno veće to izričito ne dozvoli nakon što je utvrdilo da je dokazano da je obelodanjivanje trećoj strani neophodno za pripremu Đorđevićeve odbrane,
- a. ne smeju nijednoj trećoj strani da obelodane imena svedoka, njihovo boravište, transkripte iskaza svedoka, dokazne predmete ili bilo kakve informacije pomoću kojih bi ti svedoci mogli biti identifikovani i čime bi bila prekršena poverljivost važećih zaštitnih mera;
 - b. ne smeju nijednoj trećoj strani da obelodane nikakve dokumentarne ili druge dokaze, odnosno nijednu pismenu izjavu svedoka ili sadržaj, integralno ili delimično, nikakvih dokaza, izjava ili ranijih iskaza koji nisu javnog karaktera; ili
 - c. ne smeju da kontaktiraju ni sa jednim svedokom čiji identitet podleže zaštitnim merama.
26. Žalbeno veće **NALAŽE** da, ukoliko za pripremu Đorđevićeve odbrane trećoj strani bude obelodanjen materijal koji nije javnog karaktera — uz odobrenje Žalbenog veća — svako lice kojem je obelodanjen poverljivi materijal mora biti informisano o tome da mu je zabranjeno kopiranje, reprodukovanje ili objavljivanje, u celini ili delimično, bilo koje informacije koja nije javnog karaktera, kao i njeno obelodanjivanje bilo kojem drugom licu, i da, pored toga, ako bilo koje od tih lica dobije takvu informaciju, ono je mora vratiti Đorđevićevim braniocima čim dotična informacija prestane da bude potrebna za pripremu njegove odbrane.

27. U smislu gornjeg paragrafa, trećim stranama ne smatraju se: (i) Đorđević (ii) njegovi branioci; (iii) sva angažovana lica koja po uputstvu ili ovlašćenju branilaca imaju pristup poverljivom materijalu; i (iv) službenici Međunarodnog suda, uključujući službenike tužilaštva.

28. Žalbena veće **NALAŽE** da, ako se Đorđević ili bilo ko od članova njegovog tima odbrane kojima je odobren pristup poverljivom materijalu povuku iz predmeta, sav poverljivi materijal za koji im je ovom odlukom odobren pristup i koji ostane u njihovom posedu mora biti vraćen Sekretarijatu.

29. Žalbena veće **ODBIJA** sve ostale aspekte Zahteva.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je merodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/

sudija Liu Daqun,
predsedavajući

Dana 16. februara 2010.
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]